

Treba odmah reći da djelo Vilmosa Voigta obrađuje temu o folkloru i folkloristici mnogo šire nego što bi se iz naslova moglo pretpostaviti.

Knjiga je podijeljena u dva osnovna odsjeka: 1. Folklor kao naročita vrsta umjetnosti i 2. Sistematizacija folklornih pojava.

U prvom odsjeku raspravlja autor o mjestu folkloru u razvitku društvene povijesti, razmatrajući povijesna etnografska istraživanja kao istraživanja kulture podjarmljenih klasa u klasnim društvima. Zatim raspravlja o pojmovima folklor, folkloristika, folklorna umjetnost; prikazuje povijest termina i njegovih interpretacija govoreći o ovim autorima: Thoms, Tylor, Lang, MacCulloch, Gomme, Frazer s engleskoga područja; zatim o Nijemcima Wundtu, Herderu, braći Grimm, Riehl, Mannhardtu; o sovjetskim istraživačima Gusevu, Čistovu, Davletovu, Rabakovu, Zirmunskom, Meletinskom, Proppu, Lihačovu, u seriji *Folklor kao umjetnost riječi*, koju uređuje Kravcov, o sovjetskim semiotičkim teoreticima itd. Dalje prikazuje skandinavske autore, koji pojam folklor shvaćaju u anglosaskom značenju, te poljske, češke, rumunjske i grčke koncepcije folkloru. Značajno mjesto u određivanju pojma folklor pridaje Voigt američkim autorima. Naglašava utjecaj etnolingvistike, psihologije i strukturalizma u folkloristici te prikazuje radove Dundesa, Brunvanda, Wilgusa i drugih. Upozoruje i na, na žalost, nedovoljno poznata istraživanja folkloru u Latinskoj Americi, Aziji (Japan, Indija, Izrael) i u Africi.

Opsežno prikazuje mađarska istraživanja folkloru. Poziv na njegovo skupljanje objavljuje 1782. »Magyar Hirmondo«, pa slijede Kőlcsey, Erdélyi, Kriza, Gyulai i Arany, svi sakupljači narodnog blaga (1846—1882). Ipolyi izdaje 1851. g. *Mađarsku mitologiju*. Iza njega slijede Csengery, Barna, Kandra, Kálmány. Znanstvenom disciplinom postaje etnografsko istraživanje u Mađarskoj 1889, djelovanjem Mađarskog etnografskog društva, koje objavljuje časopis »Ethnographia«; zatim slijede i mnogi drugi.

Iduća poglavlja i odjeljci prvog velikog odsjeka govore o vezama folklorne i nefolklorne umjetnosti, o obilježjima i podrijetlu vrstâ umjetnosti, o antropomorfizmu u umjetnosti i religiji, o umjetničkom oblikovanju i razvoju svijesti, o društvenim epohama umjetnosti i radnoj djelatnosti, o tri tipa umjetnosti, o razgraničavanju umjetničkih tipova, o povezanosti folklorne umjetnosti i njezinu karakteriziranju te o vrednovanju folklorne umjetnosti.

Drugi veliki odsjek knjige govori o sistematizaciji folklornih pojava. Autor ih je podijelio na područja folklorne umjetnosti, folklornog znanja i svakodnevnog folklorne svijesti; u posebnom odjeljku govori o njihovoj uzajamnoj povezanosti. U folklornu umjetnost autor je uključio likovne oblike, folklornu književnost, muziku i ples.

Knjiga sadrži 16 strana slikovne dokumentacije i osobito dragocjenu iscrpnu bibliografiju međunarodne literature sa široko zahvaćenom problematikom etnologije i posebice folkloristike (str. 367—382).

Matilda Crnković